

SVINSTVO SEM, SVINSTVO TAM

Ášter½, 16 Á™Á-jen 2007

Není nad správně podané ekologické zdvodnění.... Tříděný odpad, nepoužívání prostředků, které jsou testované zvířatech, peřlivé studování nálepek na potravinách. A další. Ovšem, ne každé, kterému se vysvětlování dostane, si má možnost slyšet zapamatovat... Ale když jsme u toho - jací jste "ekologové" vy?

OD PAPIRKA K MOCENSKÉMU POJETÍ SVĚŠTA Staří odhodit svůj první papírek... Jednou se mě v baru zeptal známý pábítel po sedmém martini: „Jak to udělat, aby nebyl na světě takový bordel?“ a myslím tím nepoctivost lidí, násilí, války... „Všichni začnou klapat, a lidé přestanou odhazovat odpadky, kde se jim zlíbí,“ řekl jsem a myslím to smrtelně vážně, i když na pábítel málo, jako bych to byl já, který mírně přebíral. Nevím, jak kde, ale v Os je jen minimum míst, která nehyzdí pohozené petláhy, staré koberce, od velké potřeby zmařené denní tisk, psí extremity, kousek dál stěpy od nezalohovaných flašek, obaly od mléka, sušenek a buráky - a používají hygienické vložky... Chodím tím odpudivým nepořádkem a snažím si představit, jak asi vypadá ten lump, jen bez své vnitřní morálky a lidských zábran odhodí cokoli kdekoli. A těch nedopalků cigaret. Naše jsou popelnice a odpadkové koše? Zřejmě nejsou dneska, in' „To myslí vážně, a je na počátku kriminality je jen pitomé odhazování odpadků?“ podíval se na mě pábítel svým kalným zrakem, jakoby měl před sebou Maršana. „Napřed se šlovíš a nechtíš odhodit kousek papírku od šokolády, pak vyroste, začne házet pивní láhve z oken a tajně tvořit nelegální skládky, zavoní mu peníze a dá se do páření jedovaného odpadu, drog, topných olejů a kradených aut a lidí. A to už je organizovaný zločin, v němž se nikdo nezastaví před ničím. Ani před mocenským pojetím světa, tedy patrně posedlostí vést války...“ skončil jsem zřejmě přiléhavým dlouhým monologem, jelikož můj pábítel mezitím usnul u baru na nedopitým osmým martini bez oliv. Když se probíral, potácivě vyšel před hospádku, obrátil se ke zdi domů, aby se vymočil. Přitom odhodil nedokouřený doutník a špičkou boty ho rozlápl. „To abych nezapálil těmi světovými...“ řekl a sáhl do kapsičky u košile, vytáhl prázdnou krabičku od doutníku, natvaně ji skrčil a odhodil za sebe... „A teď bych nejraději někomu rozbil dráku...!“ potácivě a výhrůžně zároveň se kolem rozhlédl. Pochopil jsem, že se s takovou nezměnností a mám na šase se odebrat k domovu...

Břetislav Ošer